

com està? Més de mil persones estan esperant la vostra sortida entre crits i parlaments exaltats, car us creuen boig. I tenen raó, perquè els vostres articles són una vergonya per a la premsa. Qui us ha dit que éreu capaç de dirigir un diari d'agricultura, eh? Qui us ho ha dit? Sembleu ignorar els més coneguts elements d'aquesta ciència! Confoneu un ocell amb un bròquil i un meló amb una arada; parreu del temps en què les vaques bramen i recomaneu la domesticació de les guineus dient que es mengen els escarabats i les puces; la vostra observació que els musclos no entenen la música és completament superflua, car res en el món pot trencar la serenitat dels musclos, que no els preocupa per res la música. Llamps i trons! Si hom emprés tota la seva vida en adquirir ignorància, no podria abastar millor que vós el títol de *doctor en nullitat*.

Dieu que «els pinyols de patata cada dia estan més en boga com a article de comerç...» això sembla calculat expressament per a enderrocar aquest periòdic. Us prego que deixeu els vostres treballs i que us en aneu. Ja no tinc necessitat de més vacances; com podria disfrutar-ne sabent que vós esteu en el meu lloc? Constantment em preguntaria quina nova estupidesa recomanaríeu als nostres lectors. Perquè diable no m'ho dèieu que no en sabíeu d'agricultura?

—Per què m'ho pregunteu, cap de carabassa amb potes? Amb 14 anys que fa que sóc periodista, mai no se m'havien fet observacions tan ridícules. Si sabéssiu solament els elements més rudimentaris del periodisme, sabríeu que no és precís saber res per a escriure un diari. Qui fa les crítiques dramàtiques? una colla d'aprenents de sabater, de camàlics que res no saben de teatre. Qui dóna compte dels llibres? Gent que mai no n'han llegit cap. Qui redacta els articles financers? Individus que no tenen ni han tingut mai una pesseta. Qui fa els panegírics de la temperança i crida contra l'alcohol? Infeliços que deixaran d'emborratar-se quan deixin de viure i no abans. Per a ésser periodista no és precís ésser instruït. Vós, pestanaga, amb la vostra ciència no heu arribat mai a vendre més de 500 exemplars, i jo en una setmana he arribat a 5.000. Us vaig dir que faria vendre 20.000 exemplars del vostre periòdic, i amb dues setmanes més hauria aconseguit aquesta xifra de tiratge. Us hauria donat la millor qualitat de lectors per al vostre periòdic: aquells que no entenen res d'agricultura, aquells que no sabien distingir una coliflor d'un préssec, malgrat en depengués la seva vida.

Sou vós el que perdeu en la nostra ruptura, vós i no jo, cap de meló! I me'n vaig anar.

Al secretariat d'esquerra

La Comissió de política

D'ací pocs dies el poble català anirà a les urnes per a emetre el vot i exterioritzar quin és el seu sentir i la seva voluntat. Les eleccions que s'apropen estan prenyades de sorpreses, la balança electoral no deixa preveure vers on es decantarà, aquests són moments de gran transcendència política i això ho saben prou bé les dretes que no paren un sol moment de fer propaganda. Si el triomf hagués d'ésser d'aquells qui tinguessin millor organització, no caldria pas que confiéssim en guanyar. Mentre la Lliga Catalana està fent una intensa propaganda entre l'element femení, nosaltres espe-

rem el període electoral per a començar-la. Ja d'abans de les eleccions per a diputats al Parlament Català, que la Lliga s'ocupà d'establir uns torns de personal en les oficines de rectificació electoral que s'installaren en el palau de Projeccions, aquest personal que movilitzà la Lliga treballà durant tot el període de rectificació, i aquest treball fou esmersat en cercar i comprovar noms, principalment s'ocuparen de cercar i fer incloure noms de dona per a formar el fitxer femení. El nostre partit no movilitzà a ningú i avui estem mancats d'un fitxer femení.